

ויאמר אלהם אהרן פרקו נאמי הזהב אשר באצני
 נשיתכם בנשים ובנותיכם וזהב נאמי אלי ויתפרקו כל
 העם את נאמי הזהב אשר באצניהם וביאו אר
 אהרן ויקחו מידם ויצר אתו בזורע ויעשאו עגל
 מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
 מארץ מצרים וירא אהרן ויבן מצבוח לפניו ויקרא
 אהרן ויאמר זג ליהוה מזרח וישכימו ממוזרות
 ועלו עלת ויגעו שלמים וישב העם לאכר
 ושתו ויקמו לעזקה

וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר
 העלית מארץ מצרים סרו מזהר מן הדרך אשר
 צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויבחו
 לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
 מארץ מצרים ויאמר יהוה אל משה ראיתי את
 העם הזה והנה עם קשה ערף הוא ועתה הניחה
 לי ויזר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
 ויזל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למד יהוה
 יזרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
 בכח גדול וביד זזקה למד יאמרו מצרים לאמר
 ברעה הוציאם להרצ אתם בהרים ולכלתם מעל
 פני האדמה שוב מוזרוץ אפך והנחום על הרעה
 לעמך זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך
 אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את
 זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר
 אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם וינחום יהוה על
 הרעה אשר דבר לעשות לעמו

ויפץ וירד משה מן ההר ושיני לוחת העדת בידו
 לוחת כתבים משיני עברייהם מזה ומזה הם כתבים
 והלוחת מעשה אלהים המד והמכתב מכתב אלהים
 הוא זרות על הלוחת וישמע יהושע את קול
 העם ברעה ויאמר אל משה קול מלומד במזנה
 ויאמר איך קול ענות גבורה ואיך קול ענות זלושה
 קול ענות אנכי שמע ויהי כאשר קרב אל המזנה
 וירא את העגל ומזלת ויזר אף משה וישלך
 מידו את הלוחת וישבר אתם תודת ההר ויקח את
 העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק
 ויזר על פני המים וישק את בני ישראל ויאמר
 משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת
 עליי זממה גדלה ויאמר אהרן אל יזר אף אדני
 אתה ידעת את העם כי ברע הוא ויאמרו לי עשה
 לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
 אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו